

> Retouradres Postbus 5820 2280 HV Rijswijk

dr. mr. F. Liefrink, voorzitter
ir. B.L. van Soest
dr. ir. J.W. Meewisse
ir. S. el Bouazzaoui

NL Octrooicentrum
Afdeling OV
Patentlaan 2
2288 EE Rijswijk
Postbus 5820
2280 HV Rijswijk
www.agentschapnl.nl/
octrooicentrum
T 088 602 63 33
F 088 602 90 24

Datum 10 januari 2012
Betreft Advies ex artikel 84 Rijksoctrooiwet 1995 inzake NL octrooi 1022568

Onze referentie
ORE/advies/1022568
Uw referentie
O109NL00

Verzoeker: dhr. M. Nesselaar te Scherpenzeel
Gemachtigde: ir. F.E. Hoeben

Octrooihoudster: Zoontjens Beton B.V. te Tilburg
Gemachtigde: ir. R. Wijnstra

1. Het geding

De heer M. Nesselaar (hierna: verzoeker) heeft middels zijn octrooigemachtigde, de heer ir. F.E. Hoeben, op 15 juli 2011 een verzoekschrift met bijlagen ingediend, met het verzoek om een advies volgens artikel 84 van de

- 5 Rijksoctrooiwet 1995 (hierna: Row 1995) uit te brengen omtrent de toepasselijkheid van de in artikel 75 lid 1 Row 1995 genoemde nietigheidsgonden op het Nederlandse octrooi 1022568 (hierna: het octrooi). Op 29 juli 2011 heeft verzoeker een aanvulling op zijn verzoekschrift ingediend.

- 10 Zoontjens Beton B.V. (hierna: octrooihoudster) heeft middels haar octrooigemachtigde, de heer ir. R. Wijnstra, op 31 augustus 2011 een verweerschrift ingediend.

Tijdens de hoorzitting van NL Octrooicentrum op 4 november 2011 hebben partijen hun standpunten nader doen bepleiten bij monde van hun

- 15 octrooigemachtigden. De octrooigemachtigde van verzoeker was hierbij vergezeld van verzoeker en de heer B. van Trier MSc (octrooigemachtigde i.o.). De octrooigemachtigde van octrooihoudster was hierbij vergezeld van de heer P. Heerkens (managing Director Zoontjens), de heer J.J. Allen (advocaat) en de heer H. Klingenberg (advocaat).

>> Als het gaat om octrooien

Verzoeker heeft ter zitting exemplaren van zijn pleitnota overgelegd. De inhoud van de hiervoor genoemde stukken dient als hier ingelast te worden beschouwd.

5 2. De feiten

Zoontjens Beton B.V. is rechthebbende op het Nederlandse octrooi 1022568 voor een "Steun voor een tegelvloer" welke op 14 september 2004 voor de duur van twintig jaren is verleend op een aanvraag ingediend op 3 februari 2003. Het octrooi omvat 22 conclusies. Conclusie 1 luidt als volgt:

10

"1. Steun voor een tegelvloer, in het bijzonder voor het ophogen en/of nivelleren van de tegelvloer, omvattende een flexibele drukverdeelvoet, een stijve oplegschijf voor het dragend ondersteunen van ten minste een hoek van een tegel, en een tussen de drukverdeelvoet en de oplegschijf gepositioneerd steundeel, waarbij de drukverdeelvoet en de oplegschijf aan hun respectieve, naar elkaar toe gerichte zijden zijn voorzien van koppelmiddelen voor het koppelen met de einden van het steundeel."

15

De volgconclusies 2 t/m 20 zijn direct of indirect afhankelijk van conclusie 1.

20

Conclusies 21 en 22 zijn onafhankelijke conclusies.

3. De door verzoeker aangevoerde nietigheidsgronden

Verzoeker heeft in zijn verzoekschrift de geldigheid van het octrooi betwist.

Hiertoe heeft hij gemotiveerd betoogd dat de conclusies 1 t/m 13 en 20 t/m 22

25

van het octrooi nietig zijn wegens gebrek aan nieuwheid dan wel inventiviteit.

Verzoeker heeft tevens gesteld dat conclusie 22 onder bepaalde omstandigheden niet namerkbaar is. Ter zitting heeft verzoeker hieraan toegevoegd dat ook conclusies 1 t/m 20 nietig zijn wegens gebrek aan namerkbaarheid.

30

Ter onderbouwing van de nieuwheids- en inventiviteitsbezwaren heeft verzoeker in zijn verzoekschrift op de volgende documenten gewezen:

- D1: de Amerikaanse octrooiaanvraag US 2002/121583;
- D2: de Franse octrooiaanvraag FR 2559529;
- 35 - D101: de Britse octrooiaanvraag GB 2227763;
- D305: de Britse octrooiaanvraag GB 933016;
- D307: de internationale octrooiaanvraag WO 99/41814;

- D401: de Europese octrooiaanvraag EP 0563505;
- D405: het Duitse Gebrauchsmuster DE 8815671 U;
- D408: de Britse octrooiaanvraag GB 1173666

NL Octrooiencentrum
Afdeling OV

Datum
10 januari 2012

Onze referentie
ORE/advies/1022568

5 In de aanvulling op zijn verzoekschrift heeft verzoeker, zonder verdere toelichting, nog gewezen op het Amerikaanse verleningsdossier behorende bij D1 en op een eerdere brief van de advocaat van octrooihoudster aan de advocaat van verzoeker.

10 Meer in het bijzonder heeft verzoeker het volgende naar voren gebracht:

Algemeen

Verzoeker stelt dat het octrooi betrekking heeft op een steun waarbij sprake is van een kunststof voet en oplegschijf. Hierbij wijst verzoeker op de passage op
15 pagina 6, regels 8 t/m 12, van het octrooi. Tevens betoogt hij in dit verband dat het toepassen van een steun volgens conclusie 1 slechts mogelijk is wanneer de krachten die worden uitgeoefend door de tegel in hoofdzaak door de steun worden opgevangen, in tegenstelling tot bij stalen constructies van de steun.

20 Nieuwheid van conclusie 1

Verzoeker betoogt dat conclusie 1 niet nieuw is t.o.v. D1, omdat alle maatregelen van conclusie 1 zijn beschreven in D1. Verzoeker gaat hierbij in het bijzonder in op de termen stijf en flexibel zoals gebruikt in conclusie 1.

Verzoeker stelt dat de vakman in D1 meeleeft dat de oplegschijf stijf dient te zijn,
25 aangezien de oplegschijf anders onder invloed van het daarop rustende gewicht zal vervormen. Vervormen betekent volgens verzoeker dat de oplegschijf ingedrukt of uitgesneden wordt, dat deze geen dragende ondersteuning biedt dan wel dat deze horizontaal afschuiven van de tegel niet voorkomt. Verzoeker wijst erop dat over de betekenis van de term "stijf" in het octrooi alleen iets staat op
30 pagina 5, regels 24 t/m 26, namelijk: "een stijve, dat wil zeggen in vergelijking met de drukverdeelvoet 11 stijvere, oplegschijf 12 voor dragend ondersteunen van ten minste een hoek van een tegel".

Voorts stelt verzoeker dat de voet volgens D1 flexibel is, aangezien deze blijkens
35 paragraaf 2 daaruit evenals de voet volgens het octrooi wordt gebruikt voor het verschaffen van een tegelvloer boven een onregelmatig oppervlak. Verzoeker stelt dat de gemiddelde vakman uit D1 zal begrijpen dat de steun daarom in staat moet zijn om onregelmatigheden in het oppervlak op te vangen om ongewenst bewegen

van de tegelvloer te voorkomen en dat dit alleen kan door een flexibele drukverdeelvoet te verschaffen die het oppervlak niet beschadigt.

NL Octrooi Centrum
Afdeling OV

5 Verzoeker betoogt tevens dat conclusie 1 niet nieuw is t.o.v. D2, omdat alle maatregelen van conclusie 1 ook zijn beschreven in D2.

Datum
10 januari 2012
Onze referentie
ORE/advies/1022568

Inventiviteit van conclusie 1

10 Verzoeker voert subsidiair aan dat conclusie 1 niet inventief is. Verzoeker betoogt in dat verband in de eerste plaats dat de vakman het steundeel en de oplegschijf zoals bekend uit D1 zal combineren met de flexibele drukverdeelvoet zoals bekend uit D307. In de tweede plaats betoogt verzoeker dat conclusie 1 niet inventief is op grond van de combinatie van D305 en D307.

Conclusies 2 t/m 13 en 20 t/m 22

15 Verzoeker betoogt dat conclusies 2 t/m 13 en 20 t/m 22 niet nieuw dan wel niet inventief zijn t.o.v. D1 of D2 al of niet in combinatie met D101, D401, D405 of D408.

20 Verzoeker betoogt in dit verband dat conclusie 22 betrekking heeft op een werkwijze voor het toepassen van een algemeen verkrijgbaar meetinstrument, namelijk een inrichting waarmee middels een laser een referentievlak wordt geprojecteerd in een ruimte. Verzoeker stelt dat, indien andere instrumenten beoogd zijn dan een horizontale bouwlaser, deze conclusie niet nawerkbaar is.

4. Verweer van octrooihoudster

25 Octrooihoudster weerspreekt in haar verweerschrift gemotiveerd de bezwaren van verzoeker tegen het octrooi. In haar verweerschrift brengt octrooihoudster allereerst naar voren dat verzoeker niet expliciet heeft aangegeven welke nietigheidsbezwaren hij ontleent aan het Amerikaanse verleningsdossier behorende bij D1. Voorts brengt octrooihoudster naar voren dat zij zich in de
30 onderhavige procedure niet gebonden acht aan in eerder overleg tussen partijen ingenomen standpunten m.b.t. de geldigheid van het octrooi.

Nieuwheid van conclusie 1

35 Octrooihoudster is van mening dat conclusie 1 nieuw is t.o.v. zowel D1 als D2, omdat geen van deze documenten een steun openbaart waarbij de drukverdeelvoet flexibel is. Volgens octrooihoudster openbaart D1 ook niet impliciet het flexibele karakter van de drukverdeelvoet. Nergens in D1 wordt

volgens octrooihoudster namelijk beschreven of getoond dat de steun bedoeld is voor een onregelmatige ondergrond of geschikt is om kleine onregelmatigheden op te vangen. Daarnaast acht octrooihoudster het onwaarschijnlijk dat de voet volgens D1 flexibel is, omdat in D1 vulstukken worden toegepast om de hoogte van de steun aan te passen. Als de voet flexibel zou zijn, dan zou de gunstige eigenschap daarvan teniet worden gedaan door de toepassing van deze vulstukken.

NL Octrooiencentrum
Afdeling OV

Datum
10 januari 2012

Onze referentie
ORE/advies/1022568

Inventiviteit van conclusie 1

- 10 Octrooihoudster stelt dat conclusie 1 inventief is t.o.v. de geciteerde literatuur. Octrooihoudster is van mening dat de meest nabije stand van de techniek niet gecombineerd kan worden met D307, omdat D307 betrekking heeft op een modulair vloersysteem en dus tot een ander vakgebied behoort dan de uitvinding volgens het octrooi.
- 15 Ook wanneer de vakman, uitgaande van D1 of D2, D307 wel zou raadplegen, dan zou dat volgens octrooihoudster nog steeds niet tot de uitvinding volgens het octrooi leiden. In dat geval zouden namelijk de "pads of feet" uit D307 worden vervangen door de steunen volgens D1 of D2, waardoor een verhoogde vloer ontstaat die wordt gevormd door deze steunen met daarop de van een scharnier
- 20 voorziene modules 10 uit D307. Deze modules kunnen echter niet flexibel zijn, want dan zakken ze tussen de steunen door.

Overige conclusies

- 25 Octrooihoudster stelt in haar verweerschrift dat de conclusies 2 t/m 19 nieuw en inventief zijn, omdat zij afhangen van een nieuwe en inventieve hoofdconclusie. In haar verweerschrift gaat octrooihoudster nader in op de conclusies 4 t/m 6, 9, 10 t/m 13, 21 en 22.
- 30 Octrooihoudster betoogt dat conclusie 22 nieuw en inventief is t.o.v. D1, omdat de uit D1 bekende werkwijze omslachtig is en veel tijd kost. Door de maatregelen van conclusie 22, in het bijzonder het verschaffen van een optisch referentievlak, kan direct de hoogte worden afgetekend op het steundeel, zonder dat het nodig is verdere metingen en berekeningen uit te voeren. Dat de meetlaser een bekend instrument is, is volgens octrooihoudster geen reden waarom de vakman zonder inventieve arbeid tot de werkwijze volgens conclusie 22 zou komen.
- 35 Voorts stelt octrooihoudster dat het nawerkbaarheidsbezwaar tegen conclusie 22 geen doel treft, omdat de werkwijze zeer goed is uit te voeren door de als voorbeeld genoemde meetlaser toe te passen.

5. Overwegingen van NL Octrooicentrum

NL Octrooicentrum
Afdeling OV

5.1 Nawerkbaarheid

Datum
10 januari 2012

Onze referentie
ORE/advies/1022568

5.1.1 Conclusies 1 t/m 20

5 Verzoeker heeft het bezwaar aangevoerd dat de conclusies 1 t/m 20 niet
nawerkbaar zijn. Dit nawerkbaarheidsbezwaar is eerst tijdens de hoorzitting
aangevoerd, waardoor octrooihoudster naar het oordeel van NL Octrooicentrum
niet voldoende gelegenheid heeft gehad om zich te beraden over haar verweer. NL
10 Octrooicentrum laat dit bezwaar daarom verder buiten beschouwing in dit advies.

5.1.2 Conclusie 22

Volgens verzoeker is conclusie 22 niet nawerkbaar indien in deze conclusie met
"een optisch meetinstrument" andere instrumenten beoogd zijn dan een
15 horizontale bouwlaser. NL Octrooicentrum stelt vast dat conclusie 22 definieert dat
met een optisch meetinstrument een optisch referentievlak verschaft wordt, en is
van oordeel dat het tot de algemene kennis van de vakman op het vakgebied van
verhoogde vloeren behoort welke optische meetinstrumenten daarvoor geschikt
zijn. Het nawerkbaarheidsbezwaar tegen conclusie 22 wordt door NL
20 Octrooicentrum daarom niet ingezien.

5.2 Nieuwheid en inventiviteit

5.2.1 Conclusie 1

25

5.2.1.1 Nieuwheid ten opzichte van D1

Document D1 openbaart een steun ("pedestal support 10") voor het ophogen van
een tegelvloer (zie paragraaf [0020], "for an elevated paver deck assembly"). De
steun omvat een drukverdeelvoet ("base 16") en een oplegschijf ("cap 12"), voor
30 het dragend ondersteunen van een hoek van een tegel ("paver 130"), zie
paragraaf [0032] en figuur 2 van D1. De steun volgens D1 omvat voorts een
steundeel ("tower 14"), dat gepositioneerd is tussen de drukverdeelvoet en de
oplegschijf. De drukverdeelvoet en de oplegschijf zijn aan hun respectieve, naar
elkaar toe gerichte zijden voorzien van koppelmiddelen voor het koppelen met de
35 einden van het steundeel. Het koppelmiddel van de drukverdeelvoet is "cylindrical
portion 64" tezamen met "bottom portion 60", waarmee een "recess 72"
gedefinieerd wordt waarin een einde van het steundeel opgenomen is. Het

koppelmiddel van de oplegschijf is "cylindrical portion 30" tezamen met "top portion 34" welke een "recess 46" vormen waarin het andere einde van het steundeel opgenomen is. Deze maatregelen van conclusie 1 zijn daarom uit D1 bekend.

NL Octrooiencentrum
Afdeling OV

Datum
10 januari 2012

Onze referentie
ORE/advies/1022568

5

Hierna resteren in conclusie 1 twee maatregelen, namelijk dat de oplegschijf stijf is en dat de drukverdeelvoet flexibel is. NL Octrooiencentrum merkt ten aanzien van deze maatregelen allereerst op dat bij het lezen van een octrooi-conclusie aan de woorden daarvan de betekenis en de reikwijdte dient te worden gegeven die ze normaliter zouden hebben op het relevante technische gebied, tenzij de beschrijving en/of de conclusies de woorden een speciale betekenis geven, door een expliciete definitie of op andere wijze.

10

In het onderhavige geval zal de vakman die het octrooi leest concluderen dat de maatregel dat de oplegschijf stijf is de volgende betekenis heeft:

15

(i) De oplegschijf is dusdanig moeilijk buigbaar, dat deze tijdens gebruik van de steun een hoek van een tegel met zich daarop bevindende voorwerpen en/of personen dragend kan ondersteunen. Dit blijkt uit conclusie 1, pagina 10, regels 3 en 4, en correspondeert met de beschrijving van een uitvoeringsvorm van de uitvinding op pagina 5, regels 25 t/m 26 en regels 38 t/m 40 van het octrooi.

20

(ii) De oplegschijf is minder flexibel oftewel minder buigzaam dan de drukverdeelvoet. Dit blijkt uit het feit dat in conclusie 1 de oplegschijf gekwalificeerd wordt als stijf terwijl de drukverdeelvoet in conclusie 1 gekwalificeerd wordt als flexibel, en correspondeert met de beschrijving van een uitvoeringsvorm van de uitvinding op pagina 5, regels 24 t/m 25 van het octrooi. Ook de passages op pagina 5, regel 38 en pagina 8, regel 28 wijzen op deze betekenis.

25

NL Octrooiencentrum stelt vast dat in D1 niet expliciet gesproken wordt over de stijfheid van de oplegschijf. De vakman zal weliswaar uit D1 direct en ondubbelzinnig afleiden dat de daaruit bekende oplegschijf dusdanig moeilijk buigbaar is, dat deze tijdens gebruik een hoek van een belaste tegel dragend kan ondersteunen, maar niet, dat de oplegschijf minder flexibel is dan de drukverdeelvoet. De drukverdeelvoet volgens D1 zou namelijk even flexibel als of minder flexibel kunnen zijn dan de oplegschijf. De stelling van verzoeker, dat de vakman door het toepassen van D1 niet anders kan dan het toepassen van een schijf die functioneert als een stijve oplegschijf, is naar het oordeel van NL

30

35

Octrooicentrum daarom niet juist, in aanmerking nemende dat de term 'stijve oplegschijf' in conclusie 1 de hierboven onder (ii) aangegeven betekenis heeft dat de oplegschijf minder flexibel is dan de drukverdeelvoet.

NL Octrooicentrum
Afdeling OV

Datum
10 januari 2012

Onze referentie
ORE/advies/1022568

5 Aan de maatregel van conclusie 1 dat de drukverdeelvoet flexibel is, wordt naar het oordeel van NL Octrooicentrum door de beschrijving en de conclusies de volgende betekenis gegeven:

(i) De drukverdeelvoet is dusdanig buigzaam, dat kleine oneffenheden in de ondergrond worden opgevangen. Dit blijkt uit pagina 3, regels 13 t/m 14 en
10 correspondeert met de beschrijving van een uitvoeringsvorm van de uitvinding op pagina 5, regels 33 t/m 34 van het octrooi. Tijdens de hoorzitting heeft octrooihoudster dit aan de hand van een driedimensionaal model gevisualiseerd en toegelicht. NL Octrooicentrum is van oordeel dat het hier in feite om een functioneel kenmerk gaat dat meegelezen dient te worden in conclusie 1, omdat
15 het essentieel is voor het bereiken van het in het octrooi genoemde effect, namelijk dat de drukverdeelvoet zonder gevaar voor insnijden van eventueel aanwezige dakbedekking kan worden gebruikt. Kleine oneffenheden, bijvoorbeeld veroorzaakt door naden tussen twee stroken dakbedekking of kleine steentjes, veroorzaken scheefstand van de steun. De druk die door de voet overgebracht
20 wordt, verdeelt zich daardoor niet meer over een groot oppervlak daarvan, maar concentreert zich aan een randdeel van de voet dat nog wel op de ondergrond rust. Dat geeft een gevaar voor insnijden van de rand. Een flexibele drukverdeelvoet heeft in dat geval een groter contactvlak met de ondergrond dan een stijve drukverdeelvoet, doordat niet alleen een randdeel van de flexibele
25 drukverdeelvoet op de ondergrond rust. Hierdoor bestaat geen gevaar voor insnijden.

(ii) De drukverdeelvoet is flexibeler oftewel meer buigzaam dan de oplegschijf. Dit blijkt uit het feit dat in conclusie 1 de drukverdeelvoet volgens conclusie 1
30 gekwalificeerd wordt als flexibel terwijl de oplegschijf gekwalificeerd wordt als stijf, en correspondeert met de beschrijving van een uitvoeringsvorm van de uitvinding op pagina 5, regels 24 t/m 25 van het octrooi.

Verzoeker heeft er op gewezen dat uit paragraaf [0002] van D1 blijkt dat de daaruit bekende voet dezelfde toepassing heeft als de voet volgens het octrooi.
35 Daarom, zo stelt verzoeker, zal de gemiddelde vakman uit D1 begrijpen, dat de bekende steun in staat moet zijn om onregelmatigheden in het onderoppervlak op te vangen, en dat daarom ook deze voet flexibel is. NL Octrooicentrum stelt vast

dat in paragraaf [0002] van D1 staat dat een steun bekend is waarmee een "deck surface" kan worden verkregen boven een onregelmatig of schuin "undersurface", maar dat uit paragraaf [0026] t/m [0028] en [0034] en de figuren 11 t/m 14 van D1 blijkt dat voor het verkrijgen van een vlak oppervlak gebruik wordt gemaakt van "shims 20", die zo nodig langs de groef "130" (zie figuur 11) doormidden kunnen worden gebroken. Uit D1 is niet bekend dat de flexibiliteit van de drukverdeelvoet zodanig is dat kleine oneffenheden in de ondergrond worden opgevangen, noch dat de drukverdeelvoet flexibeler is dan de oplegschijf. Verzoeker heeft voorts tijdens de hoorzitting opgemerkt dat de uit D1 bekende drukverdeelvoet, die volgens haar van kunststof gemaakt is, per definitie flexibel is. Hoewel naar het oordeel van NL Octrooicentrum in D1 het materiaal van de drukverdeelvoet niet vermeld is - de enige materiaalaanduiding wordt in paragraaf [0012] van D1 gegeven, te weten "cylindrical PVC stock material", hetgeen slechts betrekking kan hebben op het materiaal van het steundeel ("tower") van de steun volgens D1 - heeft de daaruit bekende drukverdeelvoet, ongeacht het materiaal waarvan hij gemaakt is, inderdaad een zekere mate van flexibiliteit. Dit is echter geen bijzondere mate van flexibiliteit, maar betreft slechts de flexibiliteit die elk materiaal inherent in zekere mate heeft. Bij een octrooi dient echter de beschrijving tot uitleg van de conclusies, waardoor in het onderhavige geval de woorden 'flexibele drukverdeelvoet' in conclusie 1 van het octrooi de hiervoor aangegeven betekenis hebben, welke niet in D1 geopenbaard wordt.

De maatregelen dat de oplegschijf stijf is en dat de drukverdeelvoet flexibel is, zijn derhalve vanwege hun betekenis volgens het octrooi niet bekend uit D1.

Daarom is conclusie 1 nieuw ten opzichte van D1.

5.2.1.2 Nieuwheid ten opzichte van D2

Uit D2 is een steun voor een verhoogde tegelvloer bekend, omvattende een drukverdeelvoet ("socle 4"), een stijve oplegschijf ("tête support 2") voor het dragend ondersteunen van ten minste een hoek van een tegel, en een tussen de drukverdeelvoet en de oplegschijf gepositioneerd steundeel ("écrou de manoeuvre 3"). De drukverdeelvoet en de oplegschijf zijn aan hun respectieve, naar elkaar toe gerichte zijden voorzien van koppelmiddelen ("20, 5") voor het koppelen met de einden van het steundeel. Analoog aan de beoordeling ten opzichte van D1, wordt de maatregel dat de oplegschijf stijf is, in de zin dat deze minder flexibel is dan de drukverdeelvoet, door NL Octrooicentrum uit D2 niet bekend geacht. De maatregel dat de drukverdeelvoet flexibel is, eveneens in zijn hiervoor genoemde

NL Octrooicentrum
Afdeling OV

Datum
10 januari 2012

Onze referentie
ORE/advies/1022568

betekenis, is evenmin uit D2 bekend, omdat D2 niet leert dat de drukverdeelvoet dusdanig flexibel is dat kleine oneffenheden kunnen worden opgevangen.

NL Octrooicentrum
Afdeling OV

Weliswaar wordt in D2 vermeld dat de drukverdeelvoet van kunststof gemaakt kan zijn, maar kunststoffen zijn verkrijgbaar met zeer uiteenlopende maten van

Datum
10 januari 2012

5 flexibiliteit. Bovendien is de drukverdeelvoet uit D2 voorzien van verstijvingsribben ("nervures de renforcement 24"), die flexibiliteit juist tegenwerken. Conclusie 1 is derhalve ook nieuw ten opzichte van D2.

Onze referentie
ORE/advies/1022568

5.2.1.3 Inventiviteit

10 In verband met de beoordeling van de inventiviteit van conclusie 1 heeft verzoeker als uitgangspunt twee opties genoemd: D1 en D305. Naar het oordeel van NL Octrooicentrum vormt D1 de meest nabije stand van de techniek voor conclusie 1. D305 is verderaf gelegen omdat volgens deze publicatie een hoek van een tegel dragend wordt ondersteund door profielen in plaats van door de oplegschijf ("14"). De profielen worden op hun beurt dragend ondersteund door
15 de oplegschijf. Bovendien is de drukverdeelvoet van de steun volgens deze publicatie niet voorzien van koppelmiddelen.

De overige in het geding gebrachte documenten liggen eveneens verder van de uitvinding volgens conclusie 1 van het octrooi verwijderd. D2 vormt een minder
20 veelbelovend uitgangspunt dan D1, omdat de drukverdeelvoet volgens D2 verstevigingsribben heeft, welke het flexibel uitvoeren van de drukverdeelvoet in de zin van het octrooi bemoeilijken. Daarnaast worden in D2 koppelmiddelen voorgesteld van een andere aard dan in D1 en het octrooi, namelijk middelen voorzien van schroefdraad. Bij de steunen bekend uit D101, D401 en D405 is ten
25 minste de drukverdeelvoet of de oplegschijf niet voorzien van koppelmiddelen. D307 openbaart geen steun voor een tegelvloer. D408 toont in de figuren 1 en 2 als stand van de techniek een steun voor een tegelvloer met koppelmiddelen voorzien van schroefdraad, en beschrijft (zie de figuren 3 t/m 5) als uitvinding een steun zonder oplegschijf.

30 Conclusie 1 van het octrooi verschilt van de uit D1 bekende steun, doordat de oplegschijf stijf is en de drukverdeelvoet flexibel is. Zoals hierboven uiteengezet, is NL Octrooicentrum van oordeel dat dit verschil inhoudt dat bij de steun volgens het octrooi, anders dan bij de steun volgens D1, de oplegschijf minder flexibel is
35 dan de drukverdeelvoet (oftewel dat de drukverdeelvoet flexibeler is dan de oplegschijf), en de drukverdeelvoet dusdanig buigzaam is dat de vorm van de voet zich aanpast aan kleine oneffenheden in de ondergrond. Dit laatste brengt

met zich mee dat het contactoppervlak met de ondergrond ook in het geval van oneffenheden groter is dan alleen een randdeel van de voet. Hiermee wordt volgens het octrooi het effect beoogd dat wanneer de drukverdeelvoet gebruikt wordt op een dakbedekking, er geen gevaar bestaat voor insnijden daarvan.

NL Octrooicentrum
Afdeling OV

Datum
10 januari 2012

Onze referentie
ORE/advies/1022568

5

Dit effect wordt naar het oordeel van NL Octrooicentrum ook reeds bereikt met de steun volgens D1. In D1 worden vulstukken ("base shims 20") onder de drukverdeelvoet gebruikt om de hoogte van de steun aan te passen. Op een ondergrond met oneffenheden kunnen halve vulstukken worden gebruikt (zie paragraaf [0034] van D1). Volgens D1 wordt hiermee bereikt dat de steun verticaal gericht wordt bij kleine oneffenheden. Het vermijden van het gevaar voor insnijden van dakbedekking wordt in D1 weliswaar niet expliciet genoemd, maar is inherent aan het verticaal richten van de steun. Doordat de steun verticaal gericht wordt zal de drukverdeelvoet namelijk horizontaal gericht worden en niet schuin staan. Het contactoppervlak met de ondergrond is dan groter dan alleen een randdeel van de voet, zodat insnijden van eventueel aanwezige dakbedekking wordt vermeden.

10

15

Rekening houdend met de leer van D1 concludeert NL Octrooicentrum dat met de uitvinding volgens conclusie 1 van het octrooi ten opzichte van D1 het objectieve effect bereikt wordt dat een steun verschaft wordt waarmee in het geval van oneffenheden in de ondergrond, zonder gebruikmaking van de gehalveerde "base shims 20", toch geen gevaar bestaat voor het insnijden van eventueel aanwezige dakbedekking door een randdeel van de drukverdeelvoet.

20

25

De vakman op het gebied van verhoogde vloeren die uitgaande van D1 de opdracht heeft om dit te bereiken, dient ten eerste in te zien dat zo'n steun verschaft kan worden door de flexibiliteit van de drukverdeelvoet te veranderen. Het aanpassen van de flexibiliteit ligt naar het oordeel van NL Octrooicentrum voor de vakman voor de hand, omdat deze berust op louter vakkundige overwegingen. De vakman is bekend met het feit dat een moeilijk buigzame plaat of tegel als gevolg van een oneffenheid op een ondergrond schuin zal komen te staan ten opzichte van de ondergrond, waarbij slechts een randdeel van de plaat of tegel op de ondergrond rust. Een voorbeeld hiervan is een tegel van steen. Hij weet ook dat een gemakkelijk buigzame plaat of tegel zich juist aanpast aan een oneffenheid op een ondergrond en daarom in het geval van een oneffenheid een groter contactoppervlak met de ondergrond heeft dan een moeilijk buigzame plaat

30

35

of tegel, waardoor de rand niet insnijdt in de ondergrond. Een voorbeeld hiervan is een tapijttegel. Het aanpassen van de buigzaamheid oftewel de flexibiliteit van de drukverdeelvoet ligt op grond van deze kennis binnen het bereik van de vakman.

NL Octrooi Centrum
Afdeling OV

Datum
10 januari 2012

Onze referentie
ORE/advies/1022568

5 Vervolgens dient de vakman nog te bedenken welke mate van buigzaamheid de drukverdeelvoet dient te hebben. Het ligt naar de opvatting van NL Octrooi centrum voor hem voor de hand dat de drukverdeelvoet dusdanig buigzaam dient te zijn dat de vorm van de voet zich aanpast aan de oneffenheden in de ondergrond, en het contactoppervlak met de ondergrond daarbij groter is dan alleen een randdeel van de voet. Dit volgt direct uit de opdracht waar hij zich 10 voor gesteld ziet, omdat dit de voorwaarde vormt voor succes. Wanneer immers niet aan deze voorwaarde wordt voldaan is het contactoppervlak niet groter dan alleen een randdeel van de voet, en treedt het gevaar voor insnijding van de ondergrond op.

15 Deze louter op vakkundige overwegingen gebaseerde gedachtestappen hebben vanzelf tot gevolg, dat de vakman de drukverdeelvoet buigzamer oftewel flexibeler zal uitvoeren dan de oplegschijf, welke een hoek van een tegel dragend dient te ondersteunen en daarom minder vervormbaar dient te zijn. Hij zal tenslotte de mate van buigzaamheid oftewel flexibiliteit zo weten te kiezen dat de drukverdelende werking van de drukverdeelvoet niet negatief beïnvloed wordt. 20 Gezien het feit dat in het octrooi niet wordt beschreven welke afmetingen, hardheid en stijfheid de drukverdeelvoet moet hebben om tot het genoemde effect te komen, zonder dat daarbij de drukverdelende werking van de voet verloren gaat, veronderstelt ook octrooihoudster dat deze kennis aanwezig is bij de vakman.

25 Op basis van D1 en de algemene kennis van de vakman is conclusie 1 derhalve voor de hand liggend. Conclusie 1 wordt niet inventief geoordeeld.

5.2.2 Conclusie 2

30 Vanwege zijn afhankelijkheid van conclusie 1 voldoet ook conclusie 2 aan de eis van nieuwheid.

De kenmerkende maatregelen van conclusie 2 zijn bekend uit D1. De koppelmiddelen van de steun volgens D1 omvatten elk een eerste koppellichaam ("cylindrical portion 64" van de koppelmiddelen van de drukverdeelvoet, 35 respectievelijk "cylindrical portion 30" van de koppelmiddelen van de oplegschijf), opstaand vanaf de respectieve, naar elkaar toe gerichte zijden van de drukverdeelvoet en de oplegschijf. De binnenomtrek van elk eerste koppellichaam

sluit aan op de buitenomtrek van het daarmee gekoppelde steundeel ("tower 14") (zie figuren 3 en 6 van D1, en paragraaf [0022], laatste volzin en paragraaf [0023], laatste volzin). Conclusie 2 is daarom net als conclusie 1 niet inventief.

NL Octrooicentrum
Afdeling OV

Datum
10 januari 2012

Onze referentie
ORE/advies/1022568

5 5.2.3 Conclusie 3

Omdat conclusie 3 via conclusie 2 afhankelijk is van conclusie 1, en conclusie 1 nieuw wordt geacht, voldoet ook conclusie 3 aan de eis van nieuwheid.

10 Conclusie 3 omvat de kenmerkende maatregelen dat het steundeel een koker is en dat het eerste koppellichaam een buitenomtrek heeft die kan aansluiten op de binnenomtrek van het steundeel. De laatstgenoemde maatregel maakt het volgens het octrooi, pagina 3, regels 23 t/m 25 mogelijk om steundelen met verschillende afmetingen in omtreksrichting toe te passen. Omdat conclusie 3 afhankelijk is van conclusie 2, heeft bij de steun volgens conclusie 3 het eerste
15 koppellichaam zowel een binnenomtrek die aansluit op de buitenomtrek van het steundeel, als een buitenomtrek die kan aansluiten op de binnenomtrek van het steundeel.

20 Verzoeker heeft naar voren gebracht dat deze maatregelen bekend zijn uit zowel D1 als D2. NL Octrooicentrum is met verzoeker van oordeel dat het steundeel ("tower 14") bij de steun volgens D1 als een koker is uitgevoerd, zie figuur 1 en paragraaf [0022] van D1. De buitenomtrek van het eerste koppellichaam ("cylindrical portion 30") van de oplegschijf ("cap 12") kan echter niet aansluiten op de binnenomtrek van een steundeel. De oplegschijf volgens D1 verhindert dit door de aanwezigheid van een flens ("flange 32"). De buitenomtrek van het eerste
25 koppellichaam ("cylindrical portion 64") van de drukverdeelhoef ("base 16") kan slechts aansluiten op de binnenomtrek van een kokervormig steundeel wanneer er een steundeel wordt toegepast met een grotere afmeting in omtreksrichting. Dit is echter niet mogelijk zonder dat een andere oplegschijf wordt toegepast. Het ontwerp van de oplegschijf ("12") volgens D1 verhindert immers door de
30 aanwezigheid van de flens ("32") de toepassing van een steundeel met een grotere afmeting in omtreksrichting. De maatregelen volgens conclusie 3 worden daarom door NL Octrooicentrum niet bekend geacht uit D1.

35 Uit D2 is het weliswaar op zichzelf bekend dat een eerste koppellichaam ("20") een binnenomtrek heeft die aansluit op de buitenomtrek van een steundeel ("3"), maar niet dat de buitenomtrek van hetzelfde koppellichaam kan aansluiten op de binnenomtrek van het steundeel. Verstijvingsribben ("24") verhinderen dit.

Uit de overige door verzoeker overgelegde publicaties zijn de maatregelen van conclusie 3 naar het oordeel van NL Octrooicentrum evenmin bekend.

NL Octrooicentrum
Afdeling OV

Datum
10 januari 2012

Onze referentie
ORE/advies/1022568

5 Met de combinatie van maatregelen volgens de conclusies 1, 2 en 3 van het octrooi is het mogelijk om met dezelfde oplegschijf en dezelfde drukverdeelvoet steundelen met verschillende afmetingen in omtreksrichting, d.w.z. met verschillende buitendiameters, toe te passen. NL Octrooicentrum acht het aannemelijk dat, zoals door octrooihouder is betoogd, daarmee logistieke voordelen worden bereikt, omdat er minder verschillende onderdelen nodig zijn om een verhoogde tegelvloer te ondersteunen. In verband hiermee heeft 10 verzoeker gewezen op paragraaf [0022] van D1 waar staat dat met de steun volgens D1 ook verschillende steundelen kunnen worden toegepast. NL Octrooicentrum wijst er op dat de mogelijkheden van de steun volgens D1 beperkt zijn tot de toepassing van steundelen met verschillende binnendiameters. 15 Steundelen met verschillende buitendiameters kunnen daarmee niet toegepast worden.

Op grond van het bovenstaande wordt conclusie 3 inventief geacht.

20 5.2.4 Conclusies 4 t/m 20

Tegen de conclusies 4 t/m 13 en 20 heeft verzoeker alleen inventiviteitsbezwaren gemaakt. De nieuwheid daarvan staat overigens, nu vastgesteld is dat conclusie 1 nieuw is, als gevolg van hun afhankelijkheid van conclusie 1 per definitie vast. Ook de inventiviteit van deze conclusies staat vast, voor zover ze afhankelijk zijn 25 van conclusie 3. Om rekening houdend met de afhankelijkheidsstructuur van de conclusies 4 t/m 13 en 20 vast te stellen welke andere combinaties van conclusies gehandhaafd kunnen blijven, dient de nieuwheid en inventiviteit van de maatregelen van de conclusies 4 t/m 13 en 20 onderzocht te worden.

30 Tegen de conclusies 14 t/m 19 zijn voorafgaande aan de hoorzitting geen bezwaren met betrekking tot de nieuwheid en inventiviteit ingebracht. Ter zitting heeft verzoeker aangevoerd dat conclusie 14 niet inventief is. Dit bezwaar is echter te laat ingebracht en bovendien niet onderbouwd. De nieuwheid en de inventiviteit van de conclusies 14 t/m 19 wordt daarom niet besproken.

35

5.2.4.1 Conclusie 4

NL Octrooicentrum
Afdeling OV

Datum
10 januari 2012

Onze referentie
ORE/advies/1022568

Conclusie 4 heeft betrekking op een tweede koppellichaam. Noch in D1, noch in een van de andere aangevoerde documenten wordt een tweede koppellichaam geopenbaard. Een tweede koppellichaam heeft als effect dat dezelfde
5 drukverdeelvoet en dezelfde oplegschijf gebruikt kunnen worden voor nog meer steundelen met verschillende diameters. Zonder aanwijzingen in de stand van de techniek ligt het aanbrengen van een tweede koppellichaam bij de steun volgens D1 op grond daarvan voor de gemiddelde vakman niet voor de hand. Verzoeker heeft betoogd dat wanneer afhankelijk van de belasting gekozen wordt voor
10 steundelen met een grotere of een kleinere diameter het voor de hand ligt om een tweede koppellichaam te verschaffen. Naar het oordeel van NL Octrooicentrum heeft verzoeker echter niet aangetoond op grond van welke kennis of aanwijzingen de vakman dit zou doen. De vakman zou volgens NL Octrooicentrum niet verder komen dan het afstemmen van de maten van de eerste
15 koppellichamen van de steun volgens D1 op het steundeel met de andere diameter. Daardoor zouden verschillende drukverdeelvoeten en oplegschijven nodig zijn, met de daarbij horende logistieke nadelen. De maatregelen van conclusie 4 zijn daarom nieuw en inventief.

20 5.2.4.2 Conclusie 5

De maatregel van conclusie 5 betreffende het concentrisch zijn van het eerste en tweede koppellichaam acht NL Octrooicentrum weliswaar nieuw, maar triviaal, wanneer meerdere koppellichamen worden toegepast.

25 5.2.4.3 Conclusie 6

De maatregel van conclusie 6, dat de buitenomtrek van het eerste koppellichaam prismatisch is, is niet bekend uit de overgelegde documenten. NL Octrooicentrum acht het echter voor de vakman voor de hand liggend om de vorm van de buitenomtrek van het eerste koppellichaam af te stemmen op de vorm van het
30 steundeel. In het gebruik van prismatische in plaats van ronde steundelen ziet NL Octrooicentrum geen inventieve waarde, ook al wordt, zoals door octrooihoudster naar voren is gebracht, daarmee bereikt dat een steundeel verder onder een tegel reikt. De maatregel van conclusie 6 voegt derhalve niets bijzonders toe. Deze maatregel is weliswaar nieuw, maar niet inventief.

35

5.2.4.4 Conclusie 7

De maatregel van conclusie 7, dat de binnenomtrek van het eerste koppellichaam cirkelvormig is, is bekend uit D1, zie o.a. figuur 1, en daarom niet nieuw.

NL Octrooicentrum
Afdeling OV

Datum
10 januari 2012

Onze referentie
ORE/advies/1022568

5 5.2.4.5 Conclusie 8

Conclusie 8 is afhankelijk van een van de conclusies 4 t/m 7. Omdat conclusie 8 refereert aan het tweede koppellichaam, dat in conclusie 4 wordt geïntroduceerd, kan conclusie 8 slechts afhankelijk zijn van conclusies 6 en 7 voor zover de conclusies 6 en 7 afhankelijk zijn van conclusie 4. De maatregel van conclusie 8 is
10 wel nieuw, maar is naar het oordeel van NL Octrooicentrum triviaal.

5.2.4.6 Conclusie 9

Conclusie 9 is afhankelijk van een van de conclusies 4 t/m 8. Omdat conclusie 9 refereert aan het tweede koppellichaam, dat in conclusie 4 wordt geïntroduceerd,
15 kan conclusie 9 slechts afhankelijk zijn van conclusies 6, 7 en 8 voor zover de conclusies 6, 7 en 8 afhankelijk zijn van conclusie 4. Conclusie 9 specificeert dat het eerste en het tweede koppellichaam meerdere separate wandelementen omvatten.

Tijdens de hoorzitting heeft verzoeker aangegeven dat zij de stelling van
20 octrooihouder inziet, namelijk dat het nut hiervan is dat als steundeel spuitgiestukken met inwendige verstevigingsribben als getoond in figuur 4c van het octrooi gebruikt kunnen worden. Gezien het feit dat de maatregel van conclusie 9 uit de in het geding gebrachte documenten niet bekend is, en daarin evenmin wordt gesuggereerd, concludeert NL Octrooicentrum dat deze maatregel
25 nieuw en inventief is.

5.2.4.7 Conclusie 10

In conclusie 10 wordt gesproken over een "profieldeel". Blijkens pagina 7, regels
25 t/m 27 van het octrooi wordt hiermee het eerder in conclusie 10
30 geïntroduceerde "opsluitdeel" bedoeld. In het navolgende wordt het betreffende deel aangeduid als opsluitdeel.

De uit D1 bekende steun voorziet niet in een opsluitdeel voor het opsluiten van een tegelvloer of een gedeelte daarvan. De maatregelen volgens conclusie 10 zijn daarom nieuw. Het voordeel van het opsluitdeel is dat een tegelvloer langs de
35 zijrand wordt opgesloten, zodat de tegels op hun plaats blijven. Op zichzelf is naar het oordeel van NL Octrooicentrum een opsluitdeel bekend uit D405, waarin een steun ("Stützfüße 12") voor het verhogen van een tegelvloer (zie met name

figuren 4 t/m 6) getoond wordt. Langs een zijrand is een opsluitdeel ("Winkelstück 29", figuur 4) voorzien om de tegels op te sluiten, zie pagina 9, regel 24. Zoals te zien is in figuur 4 van D405 heeft het opsluitdeel ("29") een L-vormige dwarsdoorsnede die is gevormd door een steunvlak waar een tegel op rust en een

5 zich in hoofdzaak loodrecht ten opzichte daarvan uitstrekkende steunrand, zodat de zijrand van de tegels aanligt tegen de steunrand. Alle maatregelen van conclusie 10 zijn daarmee op zichzelf bekend uit D405. De vakman die de steun volgens D1 beoogt te verbeteren zodat de tegels langs de randen beter op hun plaats blijven liggen, zal op basis van de aanwijzing "Das Winkelstück dient als

10 Abschluss an der Ecke" op pagina 9, regel 24 van D405, de steun volgens D1 voorzien van een opsluitdeel analoog aan het opsluitdeel ("29") van D405. Door octrooihoudster is betoogd dat D405 een ander soort steun betreft, omdat daarin alle tegels in profielen worden geplaatst. Hierdoor zal de vakman zich echter naar de opvatting van NL Octrooiencentrum niet laten weerhouden, omdat deze profielen

15 alsmede het opsluitdeel ("29") op een oplegschijf ("Auflageplatte 19") bevestigd zijn. De vakman zal daarom een opsluitdeel bevestigen op de oplegschijf ("12") van de steun volgens D1.

De maatregel van conclusie 10 wordt derhalve niet inventief geacht in het licht van D1 in combinatie met D405.

NL Octrooiencentrum
Afdeling OV

Datum
10 januari 2012

Onze referentie
ORE/advies/1022568

20 5.2.4.8 Conclusie 11

De maatregel van conclusie 11, het voorzien van een afschermschot, is uit D1 niet bekend en daarom nieuw. De vakman zal echter een afschermschot toepassen

25 daar waar de toegang tot een loze ruimte, zoals de ruimte onder een verhoogde tegelvloer, afgeschermd moet worden. Het afschermen van de ruimte onder een verhoogde tegelvloer is bovendien op zichzelf bekend uit D405 (zie "Blenden 16", figuren 1, 6) waar een afschermschot langs de randen van de tegelvloer wordt toegepast. De maatregel van conclusie 11 is daarmee niet inventief in het licht van D1 in combinatie met de algemene kennis van de vakman dan wel D405.

30 5.2.4.9 Conclusies 12 en 13

Volgens conclusie 12 is het afschermschot koppelbaar met de steun. Conclusie 13 specificeert dat dit afschermschot bovendien koppelbaar is met het opsluitdeel, hetgeen impliceert dat de koppeling tussen het afschermschot en de steun ook

35 indirect, dus via het opsluitdeel, verwezenlijkt kan worden. Uit D405 is het op zichzelf bekend een afschermschot ("Blenden 16") te koppelen met een opsluitdeel ("Winkelstück 29" oftewel "Winkelabschluss"), zie figuur 6 en pagina 9,

regels 27 en 28, en via het opsluitdeel met een steun. De maatregelen van conclusies 12 en 13 zijn daarmee op zichzelf bekend uit D405 en daarom niet inventief in het licht van D1 en D405.

NL Octrooiencentrum
Afdeling OV

Datum
10 januari 2012

Onze referentie
ORE/advies/1022568

5 5.2.4.10 Conclusie 20

Een ophoogconstructie omvattende meerdere steunen is bekend uit D1, zie o.a. paragraaf [0012]. De maatregelen van conclusie 20 zijn daarmee niet nieuw.

5.2.5 Conclusie 21

10 De onafhankelijke werkwijze conclusie 21 luidt als volgt:

Werkwijze voor het ophogen van een beloopbaar oppervlak, omvattende de stappen:

- het bepalen van steunposities op het beloopbare oppervlak;
- het op de betreffende steunposities plaatsen van een steun volgens een van de conclusies 1-19;
- het plaatsen van tegels op de steunen, waarbij de tegels met hun respectieve hoekpunten rusten op een oplegschijf.

20 Voor zover bij de werkwijze volgens conclusie 21 gebruik gemaakt wordt van een nieuw en inventief bevonden steun, is conclusie 21 niet vernietigbaar. De werkwijze maatregelen volgens conclusie 21 zijn naar het oordeel van NL Octrooiencentrum echter bekend uit D1, zodat conclusie 21 vernietigbaar is voor zover bij de daarin gedefinieerde werkwijze geen gebruik gemaakt wordt van een nieuw en inventief bevonden steun.

25

5.2.6 Conclusie 22

Conclusie 22 is een onafhankelijke werkwijze conclusie en betreft een:

Werkwijze voor het nivelleren van een beloopbaar oppervlak omvattende de stappen:

- 30 - het bepalen van steunposities op het beloopbare oppervlak;
- het met een optisch meetinstrument, zoals een meetlaser, verschaffen van een optisch referentievlak;
- het op de betreffende steunposities plaatsen van een drukverdeelvoet en het met de drukverdeelvoet koppelen van een steundeel;
- 35 - het markeren van het niveau van het optische referentievlak op het steundeel;
- het aanpassen van de hoogte van het steundeel aan het niveau van het optische referentievlak;

- het plaatsen van een oplegschijf op het steundeel,
- het plaatsen van tegels op de steunen, waarbij de tegels met hun respectieve hoekpunten rusten op de oplegschijf.

NL Octrooicentrum
Afdeling OV

Datum
10 januari 2012

Onze referentie
ORE/advies/1022568

- 5 Verzoeker is van mening dat conclusie 22 niet inventief is en heeft in verband daarmee gewezen op D1. Met verzoeker is NL Octrooicentrum van oordeel dat voor de beoordeling van de inventiviteit van conclusie 22 van de in het geding gebrachte documenten D1 het meest geschikte uitgangspunt vormt.
- 10 Uit D1 is een werkwijze voor het nivelleren van een beloopbaar oppervlak bekend waarbij een steunpositie bepaald wordt op het beloopbare oppervlak, zie paragraaf [0030]: "desired location of the support". Paragraaf [0029] van D1 beschrijft dat een referentievlak wordt bepaald, dat samenvalt met het bovenoppervlak van de verhoogde tegelvloer. Uit D1 is niet bekend dat het
- 15 referentievlak een optisch referentievlak is en dat voor het verschaffen daarvan een optisch meetinstrument wordt toegepast. Volgens paragraaf [0031] wordt de steun van D1 samengesteld en vervolgens op de betreffende steunpositie geplaatst: "... pedestal is assembled.." en "The assembled pedestal is then placed..". De steun volgens D1 omvat een drukverdeelvoet ("16") en een
- 20 steundeel ("14"), zodat met het samenstellen van de steun ook het steundeel gekoppeld wordt met de drukverdeelvoet. Uit D1 is niet bekend dat het niveau van het referentievlak op het steunvlak gemarkeerd wordt. Bij de werkwijze volgens D1 wordt de hoogte van het referentievlak ten opzichte van de
- 25 ondergrond gemeten, welke hoogte vervolgens gebruikt wordt om de vereiste hoogte van het steundeel te berekenen. Uit D1 is het wel bekend dat de hoogte van het steundeel wordt aangepast aan het niveau van het optisch referentievlak, zie paragraaf [0031]. Volgens paragraaf [0031] van D1 wordt de steun volgens D1 gemonteerd geplaatst. Het is derhalve bekend uit D1 om de oplegschijf ("12") op het steundeel te plaatsen. De laatstgenoemde stap van conclusie 22 wordt
- 30 beschreven in paragraaf [0032] van D1: "... positioning the pavers on the supports.."; "... each pedestal is designed to support the corners of four pavers ...".

De werkwijze volgens conclusie 22 verschilt naar het oordeel van NL Octrooicentrum op de volgende punten van die volgens D1:

- 35
- het met een optisch meetinstrument, zoals een meetlaser, verschaffen van een optisch referentievlak;
 - het markeren van het niveau van het optische referentievlak op het steundeel.

De beide verschilmaatregelen betreffen een praktische oplossing voor het probleem om op eenvoudiger wijze, zonder meten en berekenen, een steundeel van de juiste hoogte te installeren. Naar het oordeel van NL Octrooicentrum
5 omvat deze oplossing het normale gebruik van een in de handel verkrijgbare bouwlaser. Daarom mist conclusie 22, uitgaande van de werkwijze volgens D1, inventiviteit.

10 6. Advies

Het advies van NL Octrooicentrum luidt op grond van het vorenstaande dat:

- conclusies 1 en 2 vernietigbaar zijn wegens gebrek aan inventiviteit;
- conclusies 3, 4 en 9 nieuw en inventief zijn;
- 15 • conclusies 5 t/m 8, 10 t/m 13 en 20 geen inventiviteit verschaffen aan conclusie 1 of 2, maar in stand kunnen blijven voor zover deze direct of indirect afhankelijk zijn van conclusie 3, 4 of 9;
- conclusie 21 vernietigbaar is wegens gebrek aan inventiviteit, voor zover bij de daarin gedefinieerde werkwijze geen gebruik gemaakt wordt
20 van een steun volgens conclusie 3, 4 of 9;
- conclusie 22 vernietigbaar is wegens gebrek aan inventiviteit.

Aldus gedaan op 10 januari 2012 te Rijswijk door F. Liefink, B.L. van Soest en J.W. Meewisse.

w.g. F. Liefink, voorzitter
w.g. S. el Bouazzaoui, secretaris